

AUTÓIM TÖRTÉNETE
1982 - 2026

Autóim története

1982 – 2026

Bevezetés

Nagyjából 3 éves korom óta érdekelnek az autók. Nem csak a kisautók, bár azokat is gyűjtöttem, és volt bőven, hanem az igazik is. Óvodás koromban az autókat nézegettem az utcán, amíg társaim már a lányokat. Először a lámpájukról tudtam megkülönböztetni őket, majd az emblémákról, amik mélyen beégték a tudatalattimba. Nevelőapukám – Laci bácsi – először egy Moszkvics 403-mast vett (1965 körül), majd Skoda 1000MB-t, azután S100-ast. Mindig volt autónk, én is sokat utaztam vele, a hátsó ülésen, ahol rendszerint rosszul lettem.

Kisiskolás koromban már arról álmodoztam, hogy megtanulok vezetni, sokat gyakoroltam álló autó kormányánál ülve, és nekem is lesz autóm. Mindig volt álomautóm, többek között a Lada 1200-es, majd Golf GTI, Scirocco (sokáig tartotta magát), Audi100 coupe, Ford Granada, Opel Ascona, Suzuki Vitara, Toyota Rav4, Mazda MX5, Mercedes E klasse és az SLK, Alfa 147, most éppen megint egy szép Mercedes C klasse W205 áll a középpontban. Tizenéves koromban a falamon az ágyam felett volt egy Audi 100 coupe poszter, évekig néztem milyen szép.

14 évesen kezdtem illegálisan vezetni anyám Polski 126-osát, majd motoroztam (MZ-125-ös), és 19 évesen szereztem meg a B kategóriára is a jogosítványt, melyben Kotlár Péter barátunk, mint gépjármű oktató sokat segített. Azóta rendszeresen vezetek, és fontos lett számomra az autó, hogy mindig legyen. Gyakorlatilag 1982 óta valamilyen autóm volt, eleinte több évig használtam egyet, majd beindult nálam a csere örület, az elégedetlenség, mindig jobbat, mást, erősebbet, szebbet akartam, szinte anyagi csődöt okozva kezdtem el az autók vadászatát.

Az autó a fizikai testem kiterjesztése, és ha már én nem lettem elég nagy, erős, és szép, hát legyen az autóm az, így sajnos érzelmi alapokon kezdtem el választani, hol a színe, hol a formája, hol a neve fogott meg. Így nem szabad, de ezt már csak a 35 év tapasztalatából tudom. Eddig 31 autóm, autónk volt, mert egy ideje nem 1, hanem 2 egyszerre, mivel feleségemnek is vettünk külön autót. Ezek egy kisebb része (3) nem sajátom, hanem céges – ez a legjobb, bármilyen is az, mert ahogy Henry Ford mondta, mikor megkérdezték, hogy melyik autó a legjobb, „hát az új” én ezt annyiból módosítom, hogy „hát a céges”.

Valamikor 2000 elején fogadtam meg 16 évnyi napi 2-3 óra buszozás és metrózás után, hogy az új évezredben autóval járok dolgozni (37 évesen már megengedhetem magamnak ezt a luxust), amit 25 éve sikerül is tartani, mert autóra szükségem van. Amikor eladom, és újat veszek, akkor nehéz a döntés, az ésszerűség, vagy a szépség, a szín, vagy a tartalom, az erő, vagy a megbízható előélet, s megannyi szempont, amit mérlegelünk. van egy mondás, hogy az ember kétszer örül az autójának. Először, amikor megveszi és másodszer, amikor eladja. Így vagyok ezzel én is.

Nos így a 33 autó után egy kis képes leírásban összeállítottam az autóim történetét, fogadjátok szeretettel.

1982 ősz – PolskiFiat 126p – mohazöld, anyámé, újonnan vettük

Újonnan vettük a Merkúrban 1979-ben, csak a kertben állt, így ahogy megszereztem a jogosítványt 19 évesen magamévá tettem a „kispolszkit” Jobb napokon azzal jártam be a Thököly úti főiskolára. A második útján beállt a fék. Azt hittem féket lehet szerelni az utcán kalapáccsal. Fékhenger csere lett belőle. Aludtam benne Béla barátommal a siófoki disco előtt, reggel a rendőrök ébresztettek. Bejártam vele Ausztriát és Csehszlovákiát. Amikor lakást újítottunk fel ezzel hoztam egy a padlócsiszoló gépet (kb. 50 kiló) de a Városligetben lerobbantam. Kaptam kölcsön egy Trabit, és azzal vittem tovább, hogy még aznap éjjel fel tudjam csiszolni, és másnap vissza tudjam vinni. Az unokatestvéremnek adtuk el 6 évesen, amikor már egy bottal lehetett csak beindítani úgy, hogy a motortérben meg kellett tolni vele az önindítót. Ezzel jártunk Bécsbe az unokatesómmal számítógép alkatrészekért, jól mutattunk a motorban turkálva a Mariahilferen.

Nálam töltött idő: 3 év

eredeti felvétel Ausztriában

1985 nyár – Trabant 601 limuzin, piszkosfehér, 8 évesen vettem

Busch Éva kolléganóm a II. kerületi Tanácsnál nagy Trabant rajongó volt, és amikor megjött az új kombija, akkor felkínálta megvételre az ütött-kopott Trabit. 20.000 forintot kért érte, amit alku nélkül elfogadtam. Első saját tulajdonú autóm. Amikor hazabrummogtam vele, nevelőapám Robi megkérdezte, hogy mit akarok vele kezdeni. Hülye kérdésre hülye válasz: „levágom a tetejét kabrióra és befestem rózsaszínre” feleltem. Aztán nem így lett, hanem csak kapott egy nagy piros **sinclair** feliratot végig az oldalára. Feltűnő és látványos volt. Sok kalandom volt vele, bár össze nem törtem, de pl. annyiszor szedtem ki a gyertyát, hogy hengert kellett cserélni. Egy hengerrel mentem 150 km-t a 4-es úton. Mivel előtte voltak motorjaim, amiket gyakran szereltem, ezért a Trabit is bátran bütyköltem, aminek eredménye egy egyre zörgösebb, és hiányosabb autó lett. 1988. nyarán egészen Lipcséig vitt el, ahol találkozott öreg testvéreivel. Ősszel az autópiacon 18.000 Ft-ért vitték el.

Nálam töltött idő: 3 év

eredeti felvétel egy campingben

1988 ősz – Dacia 1310, fehér, kb. 5-6 évesen vettem

Összeszedtem 100 ezret, és egyik kollégámmal kimentünk a Röppentyű utcába a Merkúr használtautó telepre. A tanács céges autója is egy Dacia volt, abban már sokat ültem utasként és nem volt rossz, így megtetszett. 99.500-ért volt kint a tábla a kiszemelt modellen. Beültem, beindítottuk, és egy állító helyében megvettem. Már hazafelé gyanús volt a kopogás, de csak kanyarokban, így nem nagyon zavart. „Féltengelyes” állapította meg a szerelő, és rögtön mindkét oldal cseréjét és az első lengéscsillapítók javasolta. Innentől kezdve gyakran találkoztam vele, hol ez, hol az, lassan a kasztnin kívül szinte kicseréltem benne mindent. Került bele egy rádió magnó 5 sávú ekvalizátorral, a hátsó ablakba a bólogató kutya helyett Videoton hangfalpár. Az első gyári lökhárítókat műanyag spoilerre cseréltettem. Többet foglalkoztam vele, mint az asszonnyal. A hétvégéket vele töltöttem, mosás, takarítás, csinosítgatás, ilyen díszcsík, olyan matrica, sporttükör Bécsből, de csak a baloldalon. 1990 tavaszán eladtuk a zuglói panelt, és az árának egy része autóvá változott.

Nálam töltött idő: 1,5 év

a fotó illusztráció

1990 tavasz – Fiat Uno 45, fehér, 4 évesen vettem

Autópiac. Nem volt konkrét terv, csak annyit tudtam, hogy max. fél millió és kisautó. Megtetszett az ára 445 ezer, amiből lehetett még alkudni is, 70 ezer km körül volt benne, ha igaz, így 440 ezerért megszereztem életem első nyugati autóját. Nagyon büszke voltam rá, a Dacia után nagyon könnyű volt vezetni. Csak 45 lóerő, de könnyű autó, így jól ment. 1990 nyarán Riminig, majd Rómáig mentünk vele négyen! A hátul ülőket kanállal lehetett be- is kiszedni. Felspéciztem eredeti olasz tuning cuccal. 1991 nyarán angliai körútra mentünk vele, Edinborough-ig jutottunk el. Az 1.0-ás motorjához képest nagyon jól bírta. Anglia közepén egy vészfékezés után hátulról belém rohant egy angol nő egy nagy Roverrel. Féloncs lett szegény kis Uno, de hazahozott minket Európán át. Megjavították itthon, de sohasem lett már jó autó. Ezzel költözött el az első feleségem, ami belefért azt vitte el. Az autót visszaküldte, de az emlékek miatt 1992 februárban eladtam 390 ezerért.

Nálam töltött idő: 2 év

eredeti felvétel, a kertünkben

1992 március – Volkswagen Golf II 1.4, arany, 7 évesen vettem

Expressz hirdetés. Alacsony ár, 420-ért elvihettem. Egyetlen gyanús az addigi 9 tulajdonos volt, de kellemes vanília illat volt benne, és megtetszett a színe. Rendesen zúgott, de csak kerécsapágy és lengéscsillapító cseréket kellett az első héten intézнем. Nagyon jól ment (igaz, hogy 20-al többet mutatott a kilométeróra), és nagyon jó volt az útfekvése, talán az egyik legjobb volt vezetni, különösen hegyi, kanyargós utakon. Nyáron Barcelonáig vezettem el vele, minden gond nélkül, még aludtunk is benne. Igaz, hogy eddig mindegyik autómban aludtam már. Ott feltörték a csomagtartót és minden pénzt, iratot és értékel elvittek. Üldöztem egy darabig a tolvajt, de az autópályán meglépett. Utaztunk benne 7-en is, amikor a gyerektáborban felügyelő voltam, jó ebből 4 gyerek volt. Augusztus 31-én (megállapodásunk szerint) átadtam volt feleségemnek.

Nálam töltött idő: 5 hónap

eredeti felvétel, a kertünkben

1992 ősz - PolskiFiat 126p, piros, 2 évesen vettem

Expressz hirdetés. 140 ezer forint, hibátlan állapot. Eddigi legfiatalabb saját autóm, és már nem a bowdenes, hanem kulcsos indítású (126E). Ment, mint a golyó, mind a 23 lóerővel. Nem tudom honnan szedtem rá össze ezt a sok pénzt mert a válás után nagyon le voltam gatyásodva. Ezzel mentem Jolihoz az első randira, és biztosan közrejátszott, hogy ilyen jól összejöttünk. Jolinak szintén 126p volt, de régebbi kiadás, narancssárga. Jól összejött a két kispolszki. Ez volt a hazafelé vivős esküvői autónk 1993-ban (odafele az államtitkár VW Passatját kaptuk meg, sofőröstől), és nászútra egészen Bécsig mentünk vele. Jó kis autó volt, de Benjámín érkezett, és úgy gondoltam, hogy nem fér majd bele a mózeskosár, babakocsi, a járóka, meg amit még gondoltam, hogy hurcolászni kell, így nyáron eladtam, és megdupláztam az árát (neeem, nem ruletten, hanem a nászajándékba kapott pénzt felmarkoltam) és egyik este minden előzetes megbeszélés nélkül haza állítottam egy...

Innentől kezdve 15 évig ez ment, magamban döntöttem, és megbeszélés nélkül eladtam, majd váratlanul beállítottam egy új autóval.

Nálam töltött idő: 8 hónap

eredeti felvétel – nászúton Ausztriában

1993 nyár – Citroen BX 1.9 TD, ezüst, a „pénztemető” - 9 évesen vettem

Hatalmas volt a kispolszki után, full extrával, óriás csomagtartóval, mert akkor nekem ez volt a szempont. Egy doktornőé volt, aki láncban dohányzott az autóban. Tele csikkel, hamuval, kiégett kárpit, olyan szaga volt, mint egy kocsmának, de lelakott koszos állapot miatt alkudtam 20 ezret, így 260-ért odaadta. 184 ezer km-t mutatott az óra, ami nagyon nem tetszett nekem, így egy vasárnap szétszedtem az egész műszerfalat, és 124 ezerre visszatekertem. Sajnos ettől az autó nem lett jobb. Sorban pukkantak el a hidraulika csövek, zöld levét (hidraulika olaj) eresztve, így napi 1 liter olajat hagytam magam alatt. Kétszer vittem emiatt szervizbe, s mivel új csövekre nem volt pénz, bontottakat kaptam bele. Így is 50 ezer volt csak ez, majd kellett rá gumi, az is használt, aztán, elromlott az ablaktörlő, önindító, a kuplung, még 80 ezer. Trélerrel kellett volna a kuplung nélküli autót szervizbe vitetni, de az is költség, ezért elkínlódtam vele 20 km-t, ettől aztán kifeküdt a váltó szinkron. Bontott váltóval és 1 hónapos utánajárással, szervizes veszekedéssel 120 ezerből megúsztam, így már annyit költöttem rá, mint amennyibe került. Sikerült belefutnom egy szerelőbe, aki fordítva tette be az új fékbetétet, 2 hétig fogott folyamatosan, így emiatt a tárcsákat is fel kellett szabályozni. Azt javasolta egy Citroen szerelő, hogy adjam neki oda bontásra, mert már kb. annyit ér, mint a vas súlya. Elmagyarázta, hogy ne csak kívülről nézzek meg egy autót, amikor megveszem, hanem vigyem szakszervizbe, nézzenek alá, teszteljék, mert az pár ezer, de így sokkal többet költök. Megígértem neki, hogy így lesz, amit aztán sajnos nem tartottam be. Igazzá vált a mondás, hogy „kétszer örül az ember egy autónak, először amikor megveszi, másodszer amikor eladja.” Hosszas hirdetés után 180 ezerért megszabadultam a tőle, megfogadtam, hogy soha többé Citroent.

Ezzel az autóval vittem Jolit szülni és hoztam haza a kis Benjámint. Valóban jól elérték mózeskosarastól, csomagostól, de sokkal jobban jártunk volna egy taxival, megtartva a Kispolskit, sőt még abban is elértünk volna.

Nálam töltött idő: 7 hónap

1994 tavaszán – Dacia 1310 TLX, vaj, nevelőapámé

Akkoriban Laci nevelőapám már nem látott, így vezetni sem tudott, így elöltük a garázsából a szinte új Daciat. Kölcsön pár hónapra. Ez már az utolsó szériás, rosszul összeszerelt Dacia 1310 volt. Roppant nehéz volt vezetni, a kormány, a váltó a kuplung, minden mint a kő. Komoly izommunka kellett hozzá. Ezzel gyúrtam. Első dolgom egy rádiósmagnó és hangfalak beépítése volt, de rosszul kötöttem be a vezetékeket és másnap vezetés közben összeolvadtak, hatalmas füstöt árasztva az utastérben. Májusban oldalról benézett egy IFA az ablakon az ajtóval együtt. 20 kiló gittet nyomtak bele, olyan súlya lett az ajtónak, hogy két kézzel kellett becsukni, és még a fényezés színét sem találták el, így elég leamortizálva adtuk vissza. Hát őszintén megvallva nem örült a nevelőapám. Azóta nem kérek és nem is adok kölcsön autót. Az autó olyan, mint a feleség. Lelke van, és szeszélyes, és nem kölcsönadható, vehető. Elvitték Romániába fillérekért, talán alkatrésznek.

Nálam töltött idő: 4 hónap

a fotó illusztráció

a fotó illusztráció

1994 nyara – Fiat Uno, 45 D, grafit, 6 évesen vettem és adtam is el

Expressz, 300 ezer volt kereken. Gyenge, füstölős motor, kiült ülések, fényes kormány és pedálok, ez nekem még mindig semmi gyanúsat nem jelentet, mert tetszett a színe (!). Jolinak nem annyira, de majd megszokja, gondoltam. Alig tudott vele elindulni, állandóan leállt. Többször is otthagytott, nem indult, ha meg igen, akkor csikorgott a motor, amiből folyt az olaj. Egy tepsi volt alatta a kertben, hogy ne szennyezzem a talajt, de újra hasznosítottam a kifolyat olajat, visszaöntöttem a motorba. Ez egy széthajtott, többször visszatekert órás autó volt, így nem volt érdemes megtartani, ősszel eladtam. Akkor haragudtam meg rá, amikor jegyünk volt egy elegáns exclusive előadásra és fogadásra az Operába. Megszerveztük a babyszittelést és glédába öltözve beültünk, hogy indulunk, de semmi. Negyedórát köszörült az önindító, csak egyre bűdösebb lett mögötte. Joli sírva visszament a lakásba, én egy órán át szitkozódva rugdostam. 240-ért sikerült, úgy indult be, hogy kötéllel a vevő kocsijával behúztuk. Mindenre van vevő, csak az árnak kell alacsonynak lennie.

Nálam töltött idő: 4 hónap

a fotó illusztráció

1994 ősz – Skoda Favorit, fehér, 5 évesen vettem és adtam is el

Ez volt a legrövidebb ideig nálam, még át sem íratam. 350 –ért vettem és 2 héten belül eladtam 320-ért, aminek nagyon örültem, mert a benzin mellé 2 liter vizet is fogyasztott százon. „Hengerfejes” mondták a kollégáim „szabadulj meg tőle, mert ez drága mulatság lesz”. Úgy gőzölt a kipufogó, mint egy mozdony. Ez szintén nem volt gyanús nekem vételkor, de az utánam következő vevőnek sem eladáskor. Kicsit rizikós volt egy idegen nevet aláírni eladóként – át sem íratam, minek annyit sorban állni és még fizetni is-, de a tanuk mindent tanúsítottak. Futva hagytam el a helyszínt a pénzzel, aminek fele német márka volt, de mindegy eladtam.

Nálam töltött idő: 2 hét

a fotó illusztráció

1994 ősz – Fiat Uno, 45s, piros, 3 évesen vettük – Joli használta

A Skodáért kapott márka mellé tettem még egy kis megtakarításunkat, és megvettem életem addig legrágább autóját 500 ezer Ft-ért. Vácra buszoztam ki érte. Egy csinos nő árulta, aki csak a gyereket vitte vele oviba. Nekem is szép feleségem van, így pont neki való. Folyt egy kicsit az olaj a motorból. „Fiat betegség” nevetett a nő, s közben izgatón himbálózta a fülbevalóit. Szinte csak arra tudtam figyelni. Ez akkoriban egy nagyon szép női autó volt, így Joli kapta. Ebben nőtt fel Beni, ebben jártak az oviba, sokáig megtartottuk. Sajnos párszor összetört – a jobb elejét lebontotta egy kenyeres kocsi – majd egy vacak olcsó útszéli benzinkút után úgy eldugult valami – hogy mi, az sohasem derült ki – hogy évekig próbáltuk javíttatani, cserélték mér már ami lehetett, de ugrált, akadozott, előzni képtelenség volt vele. Elvitte egy kereskedő 2001-ben 370-ért úgy, hogy látszott, hogy más árnyalatú az eleje. Így is csúcstot döntött, mert majdnem 5 évig volt nálunk.

Nálunk töltött idő: 4,5 év

a fotó illusztráció

Innen kettéválik a történet, mert külön autónk lett Jolival. Általában övé lett a jobbik – ez fordítva szokott lenni, a pasi menőzik, a nő vezet a levetett roncsokat – Azért kellett 2 autó, mert neki kellett valamivel Benjámin vinni oviba, majd iskolába, és én nagyon messze dolgoztam, nekem elég volt, hogy az Örsig bejussak autóval.

1995 tavasz – Polski Fiat 126, piros, 8 évesen vettem – én használtam

Olajzagú jószág, kopottas, átfényezett darab, de olcsón. Volt benne egy Recaro licenc lengyel sport kagylóülés, és sportkormány. Ilyet sem szabad megvenni, mert nyilván nem egy óvatosan vezető nyugdíjas bácsi használta. Még ennyi év után sem figyeltem fel ezekre a jelekre. Ide vele 150 ért. A hülyének is megéri, hát még nekem. Mindene laza volt, a kormány, a váltó, a kuplung, ami hamar le is égett. Csere. Majd egy reggel, mikor padlógázzal toltam neki fel a Svábhegyre megtorpant, megállt. Füst és égettszag. Kiderült, hogy beállít a motor, mert nem volt már kenése, annyira eldugult a vacak olajoktól szegény motor. Ezt sem gondozták, csak nyomták neki. Motorcsere, persze bontott, amit 6000 ért vettem, nem pontosan bele való, mert 20 éves motor, de mindegy volt, 20 ezerért protekcióval beszerelte a Fiat Boldizsár. Még ment egy fél évig nálam, és gondoltam cserélek. 110-ért tudtam eladni, arányaiban sokat vesztettem, de nem annyit mint a Citroenen.

Nálam töltött idő: 1 év és pár hónap

1996 nyár – Polski Fiat 126, bézs, 6 évesen vettem – én használtam

Öreg bácsi, alig használt, mint a mesében. 2. tulaj, de az előző is megkímélte (mondta a bácsi). Mindenki ilyen használtautót szeretne. Egy dolog tűnt fel, hogy az alvázszám körül ki van hegesztve, és a belül le van alvázvédőzve a csomagtartó. Fura, gondoltam, de ilyen jó vételt nem lehet otthagyni. 160-ért ajándék. Addig, amíg le nem jár a vizsga, ugyanis ott kiderült, hogy totálkáros volt, az egész eleje egy bontottból lett hozzá hegesztve, és az eredeti autó alvázszáma lett beillesztve. Teljesen illegális, majdnem azonnal kivonták a forgalomból, de a rendszámot nem kellett leadnom, csak nem használhattam. A rendőrségen 2 órát faggattak, keresték a körözött autók listáján, én voltam a gyanúsított, aki lopott autót próbál legalizálni. Aztán kaptam egy papírt, hogy legalsó kategória (talán E), nem vizsgáztatható. Hazavittem, gondoltam tyúkólnak talán el tudom adni. És valóban, mindenre van vevő, jött egy nálam mégnaivabb srác az anyjával, és vizsga nélkül 100-ért megvette.

Nálam töltött idő: 1,5 év

a fotó illusztráció

Autó nélkül maradtam (majdnem fél évig), ami tarthatatlan állapot.

Akkoriban a kis Benjámin kedvence a **VW bogár** volt. Már sok ilyen matchbox-a volt, a kicsitől a nagyig, és gondoltam vegyek egy 1:1-es modellt is. Kollégáim lebeszéltek, de nem volt könnyű, ha a szívem valami felé húzott. Expressz hirdetés, kiderült, hogy valamelyik nagykövet lányáé, olcsó, de rozsdás. Munka után egy kocsmát útba ejtve – bátorságot gyűjteni – iszogattunk, majd ittasan beállítottam a nagykövetségre – nem tudom már melyik - az autóért. A kertig beengedtek, beindult, de tényleg csúnyán rozsdás volt. Ha nem vagyok részeg, akkor el is hozom, így otthagytam, hogy majd visszamegyek józanabbul, de nem mentem, így nem lett bogaram, de azért egy képet ideteszek, mert még lehet.

a fotó illusztráció – ezt nem vettem meg

1998 tavasz – Trabant 601 homokszínű kombi, 9 évesen vettem – én használtam

Vissza a 2 ütemhez. Joli egyik barátnője éppen meg akart szabadulni a Trabantjától. A nő nagy dumás volt „jaj kell a pénz, jó kocsi ez”, volt egy beteg és egy hiperaktív gyereke. Megsajnáltam. Megvettem tőle jó drágán 160 ezerért. Apósom még a gyermelyi zártkertjüket is megvette, így jó vásárt csinált a családdunkkal. Állandóan leállt, valami dugulás. Annyiszor szedtem ki a gyertyát (beköpte), le a tankot, a csöveket, benzinszűrőt, hogy mindig benzinkutas szagú voltam. Aztán elkezdett hámlani az egyik ajtó. Hiába fújtam le, az új festékkel együtt hámlott tovább. Később úgy megszorult a kormány, hogy két kézzel kellett húzni a kanyarban. Hiába zsírozattam, már be volt állva. Elnézést nem akarok általánosítani, de az, hogy „női tulajdonostól”, az nem mindig előny. A tankoláson kívül semmit nem tett az autóért. Nem tetszett igazán, nagyon fapados volt, mindig bűdös volt benne, a rádiója is gagyi, nehéz volt a sok extra után elfogadni, hogy ez van. Ütöttem vágtam, utáltam, végül a sógoromé lett, amikor megvettem apósomtól a Fordot. Családi csere-bere, egy kis ráfizetéssel, már megint.

Nálam töltött idő: 2 év

eredeti felvétel – a kertünkben

1999 tavasz – Suzuki Swift 1.0 piros, 5 évesen vettük – Joli használta

A javíthatatlanság miatt el kellett a Fiat Unot adni, és kértem „egy kis kölcsönt” apukámtól. A Röppentyű utcában még meg volt a használtautó telep, és egy „bennfentes” barátunk remek ajánlattal jött. 1,1 millióért remek Suzuki. El nem tudtam képzelni, hogy ennyit adjak egy használt autóért, de csak 5 éves volt, kevés (tényleg) kilométerrel. Az Uno után ez modernebb volt, japán megoldásokkal, amik inkább érdekesek voltak nekem, mint jók. Nem sorolom, de szinte minden máshogy van, mint egy európai autón. Gyenge volt szegény, hiába csak 50 lóerő, az Uno jobban ment, amikor nem ugrált éppen. Többet nem veszünk 1.0 autót! (dehogynem). Emelkedőn csomagokkal hárman alig ment fel, mindenki megelőzött. Amúgy a legmegbízhatóbb autónk volt. Soha semmi hiba, és össze sem törtük. 2001-ben adtuk el 950-ért, de még maradhatott volna. Kellett az ára a nevelőapám Puntoját megvenni. *Lásd 2001-nél*

Nálunk töltött idő: 2 év

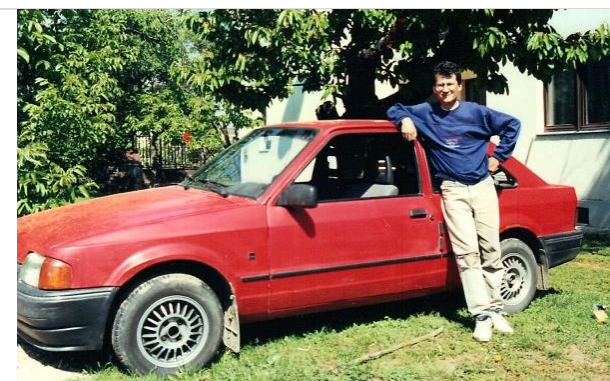

a fotó illusztráció

2000 tavasz – Ford Escort 1.6D, piros, „a borzalom” - 14 évesen vettük – én használtam

Apósom összegyűjtött annyit, hogy még annyit hitelben mellé véve meg tudott venni egy 206-os Pözsöt. Hiába tanácsoltam, hogy Ford Focus vegyen, a 206-os szebb, mit egy macska. Ez igaz, tényleg szép autó, még ma is. Az apósomé volt addig ez a piros Ford dízel. 330-at tudtam érte összekaparni, még ennyi kellett neki, hogy megvegye, így eladta nekem. Ez a járgány nem csak öreg, de nagyon rozsdás is volt, átláttam a kerékdobon. Epokittel bekentem, lefestettem, még rondább lett. Többször cseréltem izzító gyertyát, de nem segített, komolyan füstölt, ködlámpával jöttem mögöttem. Apósom szegény agyon hajszolta, egy fél házat elfuvarozott vele meg az utánfutóval, még egy árokba is beborult. Vitte ez is a pénzt, nem is tetszett, sosem vettem volna ilyet, de ez jött. Fél évig hirdettem, de nem tudtam eladni. Ilyen sem volt még. Akkor nagy divat volt új autóbá beszámítani a roncsot. Több újautó kereskedőt hívtam, de csak a Suzuki vette be Eljött az én időm, gondoltam...

Nálam töltött idő: 8 hónap

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2001 január – Suzuki Swift 1.0, ezüst, 3 ajtós sport – új autó! 38 évesen először

Ekkorát még nem buktam, de ezt is ki kellett próbálni. Az első új autóm. Suzuki szalon az M3-as kivezetőn. Internetes kedvezmény, és roncs beszámítás. Azt hittem jól járok. Ha-ha, új autóval csak a kereskedő jár jól. A helyszínen derültek ki a feltételek. Hitel, casco, limitált modell, nem lehet módosítani, lemondani, és egyebek. Belementem, csak szabaduljak meg a Fordtól. Az első ajánlat szerinti 450-500 helyett 350-ért számolták be, és forgalomba helyezéssel az új 3 ajtós 1.0-ás Suzuki 2,1 millió lett, ennek több, mint fele hitel 5 évre. Amikor hazavittem, már csalódtam benne, még az újautó szag is rossz volt, az ülés kényelmetlen (sport GLS) vacak műanyag minden, nem is ment jól, szóval óriási nagy csalódást okozott. Kiszámoltam, hogy 5 év alatt 4 millió felett fogok befizetni még, azon a 800 ezren felül, amennyit otthagytam az elején. Idegösszeomlás szélén álltam, mekkora egy barom voltam, naná hogy ezt sem beszéltem meg Jolival előtte, csak kész tényekkel és egy szerződéssel jöttem haza. Elkezdtem hirdetni, jelentős kedvezménnyel, végül 3 hónaposan majd 1,5 millióért el tudtam adni, aminek nagy részét a banknak fizettem be, ezzel „csak” kb. 600 ezer forintot buktam.

Nálam töltött idő 2 hónap (új autót 2 hónap múlva eladni, háááát csak a hülye tesz ilyet)

eredeti felvétel – keserű mosoly

2001 április – Fiat Punto 55s, türkiz – 6 évesen vettük – Joli használta

Nekem egy darabig megint nem lett autóm, mert elúszott a Suzuki miatt a pénz

Laci nevelőapám 95-ben vett Punto helyett vett egy Punto II-t, így a 6 éves, keveset használt olasz szépséget felkínálta eladásra. 41 ezer km volt benne, családi áron 1,1 Millió volt az ára. Az autó tényleg jó volt, kis húzások rajta, hibátlan, de annyira fapados. Kezdtem az extrák beszerelését, rádió, riasztó, központi zár, optikai tuning. Olaszországba mentünk vele a nyáron (haza vittük), jól bírta, kicsit gyenge az 55 ló hozzá, de 2 emberrel elboldogult. Szép gömbölyű és modern forma, nagyon bejött ez az autó nekünk. Sokáig meg is tartottuk. Az elejét sikerült kétszer is összetörni, egyszer kigurult az útra elénk keresztbe egy Trabant, vezető nélkül, én nem fékeztem, mert gondoltam majd ő fékez, de nem ült benne senki, elszabadult egy kertből. Csak akkor adtuk el, amikor megörököltük apósom 206-osát. Két 20 éves srác vette meg 580-ért. Jól jártak vele!

Nálunk töltött idő: 5 év (csúcsdöntés)

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2001 május – Lancia Y10, grafit, 10 évesen vettem – én használtam

1 hónapot bírtam autó nélkül, majd összeszedtem újra az összes félretett, és még megmaradt pénzünket. Expresszből kinéztem 3 különböző Y10-est, és így utólag érzésre a legrosszabbat megvettem. Az árára ennek nem emlékszem, de 400 körül volt. Lötyögött a váltó, ülése puha, kiült, belül mindene zörgött, de kívülről szép állapotban volt. Megint megtévesztett a külső! Képről szebb autónak tűnt, mint életben. Próbáltam kisebb optikai tuningal javítani rajta, de nem sokat sikerült. Ez valójában egy rosszul sikerült Fiat Uno. A kollégáim is cikiztek miatta, így fél évig bírtam, majd az unokatestvérem, aki vidéken autószerelő szőtt, hogy bejött hozzá egy Fiat Tipo németből trailerrel, olcsón megcsinálja, csak nekem. Elmondása szerint reális a 150 ezer kilométer, jó állapotban lesz. Belementem látatlanban. Eladtam a Lancia-t, és elküldtem előlegnek az árát.

Nálam töltött idő: 6 hónap

a fotó illusztráció

2001 november – Fiat Tipo 1.4, fekete, 8 évesen vettem – én használtam

Rossz érzéssel vettem át a fekete autót, 520 ezrembe került, sem kívül, sem belül nem tetszett, de mindig is kíváncsi voltam egy Tipora. Ami a Tipoban tetszett (prospektusból) az a digitális műszerfal, ledes. Ez pont nem olyan volt, hanem a hagyományos. Majdnem Golf, a méreteit, formáját tekintve, amúgy semmi másban nem hasonlít. Lomha, nehézkes, elavult, alapmodell, sportkormányral. Lehet, hogy műszakilag jó volt, de nem én választottam, nem szerettem. Szép csendben eladtam fél év után, szegény unokatesóm tényleg sokat dolgozott rajta, hogy nekem megcsinálja, de nem jött létre a kötődés, „nem működött a kémia”. A fekete szín vonzotta a koszt, minden meglátszott rajta. 610 ért vitték el, így ezen egy kicsit nyertem (ha igaz).

Nálam töltött idő: 5 hónap

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2002 április – Honda Civic 1.4, grafitkék, 9 évesen vettem – én használtam

Az első Honda amibe beleültem, a nyugatinál találkoztam a sráccal, és egyből megvettem, talán mentem vele egy kis kört a Jókai utcában. Egyből beleszerettem. A Swiftre hajaz, de japán, és bika erős. 650 ezret adtam érte, könnyű, fürgé, gyors autó, pici csomagtartóval sajnos, és nagyon lapos, alacsony az ülés helyzet, szinte a földön ültem benne. Kiszedtem az üléseket, és megemeltem 7-8 centivel (csavaranyákat építettem be alá), így már ki is láttam. Ebben a Civicben újra azt éreztem, hogy autóban ülök, csak öregecske volt. versenyeztem vele a lámpáknál, alig volt ellenfél, csak a trafipax. Az mindig nyer. Egy egész évig megtartottam, de valahogy összejött egy kis pénz, így elhatároztam, hogy legyen egy újabb, nagyobb második autó Jolié mellett. Egy családi méret megint. Teleöntöttem a motort füstölés gátló folyadékkal és gyorsan eladtam 600 körül. Egy fiatal nő vette meg, ölében kiskutyával. Fehér bozontos. Bolognai talán.

Nálam töltött idő: 1 év

a büszke Honda tulajdonos – Rákoskeresztúr

2003 május – Peugeot 306, „lucifer” vörös, 6 évesen vettem és adtam el

Összeszedtem újra a bátorságomat és a megtakarított pénzünket, és az Expresszből kinéztem egy Peugeot 306-ost, amikor kívülről megláttam (spoiler, könnyűfém felni, égő vörös metal) tudtam, hogy megveszem, mindegy milyen belül. Elég kulturált volt, egy középkorú hölgy nagydumás kereskedő fia árulta. Nagyon nem kellett rám beszélni – látta a lila ködöt -, kicsit alkudtam az 1.29 millióból, és 1.2-ért elhoztam. Már hazafelé éreztem, hogy megint nem jó vásárt csináltam. Nehéz volt a kormány, és nagyon lomha volt. 1.4-es 75 lovas erre a méretre kicsi, és kormányoszlop sem volt. Hiába tetszett a színe, a formája, belül már nem tetszett és másnap! feladtam rá egy hirdetést. A Lurdy parkolóban árultam a nő nevében, akinek a fiától vettem, bár én sem láttam őt sohasem. Hát nem vitték el 1 hónapig, ezért átírtam, amin megint pénzt buktam. Elmentünk vele nyáron megint az olasz tengerpartra, jól megbízhatóan ment, jó nagy volt a csomagtartó, de semmi különöst nem adott. Ősszel a saját nevemben már sikerült eladnom, alig vesztettem rajta 100-150 ezret.

Nálam töltött idő: 2 hónap

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2003 október – Fiat Brava 1.4, olajzöld, 5 évesen vettem – én használtam

Na ez a modell már tetszett, szép gömbölyű forma, mint egy rubenzi nő (simogattam is sokat). 1,2 millióért vettem ezt is, és ígértek hozzá csere kilincseket, a lehámlottak helyett, amit azóta sem kaptam meg. Ez a Joli Puntojának a nagy testvére volt, de szépek voltak egymás mellett. A Brava 5 ajtós modell, családi, sok extrával, és végre szervokormányral. Első utamon egy előzésnél majdnem a szemközti árokban kötöttem ki, szokásos erővel húzva a kormányon. Olaszból hozták be, 160 ezer kilométerrel (gondoltam akkor). Mindent cseréltek, javítottak, mielőtt átadták nekem névre írva. Azt nem tudtam, hogy az olasz női tulajdonos nem kedvelte az olajcserét. Tavasszal már ugrált, aztán jobb lett, már épp olajcserére készültem, amikor egyszer csak leállt a motor. Elvontattuk az ismerős szerelőkhöz. „Hát ez besült” nem volt kenése, fekete száraz olajmorzsák a motorban. Motorcsere, de lehet megússzuk dugattyúk és vezérléscserével. Megússzunk, 170 ezer volt csak. Ja és nem 160, hanem inkább 260 ezer km volt benne. Pedig digitális km óra. Ja, azt még tekerni sem kell. A felújítás után elvitt minket Szardíniára (az sem a szomszédban van) egy 3 hetes körúton remekelt. Csak a csomagtartót törték fel egy parkolóban még Róma mellet, és elvitték a fényképező gépeimet. A lakk valahogy nem bírta a napot – nem is értem, hiszen olasz, ott azért van nap -, és pikkelyszerűen kezdett hámlani. Ekkor kerültem az OBI-hoz vezetőként, szolgálati autót kaptam, így eladó sorba került. 1.1 Millióért odaadtam egy srácnak.

Nálam töltött idő: 10 hónap

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2004 szeptember – Ford Focus 1.6 Ghia, arany, új – az OBI-é, első céges autóm

Full extrás modell, én választottam, a színt is, belül is, extrákat is. Azt hittem a mesében vagyok. És nem került nekem semmibe. Megkérdezték egyszer Henry Fordot, hogy melyik a legjobb autó. „Az új” válaszolta. Ezt azzal egészíttem ki, hogy a szolgálati új. 9 km-el érkezett, udvariasan bemutatta a Ford kereskedelmi képviselője, aki megkérdezte volt-e már Fordom. Escort, mondtam. Ez azért más. Hát igen, ez az utód modell. Hazafelé éreztem, hogy valami nem stimmel a kormányral, nem egyenesen tartott, hanem hol jobbra, hol balra tért ki, az úttól függően. Másnap bejelentette a flotta managerünk (nem nekem kellett még ezt sem) szerviz érte, el, vissza. Nincs hiba. Szóval ez ilyen. Nem nyugodtam bele, többször visszaküldtem kivizsgálásra, futómű állításra, független szervizzel néztem. 1 hónapig vizsgálták – addig egy Nissan Primera „prius forma” volt nálam –, de semmi eredmény. Marad az, hogy ellopattjuk, vagy lelökjük egy szakadékba, mondta a flotta manager. Végül 3 évet kihúztam vele (nagy duzzogva) bejártam vele fél Európát, elvittem vele egy felújításnyi építőanyagot. Mindenben nagyon ott volt, a kormányt kivéve. Egy CD tárral még kiegészítettem, szóljon az a zene! 3 évesen megvehettem volna, de így ezzel a gyári hibával nem akartam. Megjött helyette az új. Közben...

Nálam töltött idő: 3 év

eredeti felvétel – Hűvösvölgy

2006 március – Peugeot 206, ezüst, 6 évesen „örököltük” – Joli használta

2005 szilveszterkor meghalt szegény apósom. Az örökség egy része volt ez a 206-os, amit a 3 örökös közül végül is Joli választott, kifizetve a többieket. Majdnem annyiért, mintha vettük volna a piacon, de így családban maradt az apai autó. Ezt sem kímélte az öreg, horpadások, törések (egyszer például apósom ráesett a tetejére! egy létráról) majd egyszer árokba is fordult vele. Lötyögött a futómű, a kormány, viszont keveset futott. Én máig nem értem hogy került ilyen rossz állapotba. Eladtuk a sokkal jobb állapotú Puntót, mert ez azért fiatalabb volt. Szép autó, nőies, könnyű vezetni (ha jó) de francia. Rábeszéltek egy vezérlés cseréjére 60 ezerért, azóta csörgött is, és fulladozott a motor. Elektromos hibák, rejtélyes beázás, futómű problémák, alig tudtuk levizsgáztatni 3 éve, majd tavaly az is lejárt. 150 ezres javításra kaptunk ajánlatot, ezért egy hirtelen ötletből jóval ár alatt meghirdettem. Joli azt sem tudta szegény, hogy miről van szó, mikor beállított hozzá a 2 kereskedő, aki végül 270-et adott érte.

Nálunk töltött idő: 7 év (újabb csúcs)

eredeti felvétel – rákoskeresztúri kertünkben

2007 július – Ford C-max 1.6 Ghia, világoskék, új – az OBI-é, második céges

Akkor még nagyon jól ment az OBI-nak, ezért 3 évenként cserélték alattunk az autókat, és választhattunk C-maxot is. Ha 3 gyerekem lett volna, akkor meg Galaxyt, vagy Zafirát, de nem volt. Ezt is a Ghia full extráin felül még kérhettem választottakkal, így az ülésfűtés és a radar is bele került. Nagyon hozzá lehet ezekhez szokni, s most eszembe jut, hogy pár éve még egy rozoga valóban fapados Trabival jártam. Hát „sajnos” a manager élet megköveteli a jó autót. Jó nagyon a c-max, kicsit magas a súlypontja, és gyenge bele az 1.6-os motor (nehéz autó), de sokat lehet bele pakolni. Ezzel építkeztünk, költöztünk, cement, burkolólap, parketta, térkő és tűzifa szállításra is használtam, majd 1 m3 befért. Ez sajnos sokszor megtört, gyakorlatilag a tetején kívül minden elemét cserélték, fényezték. Sokat mentünk vele külföldre is, jól bírt mindent, szerettük is nagyon.

Nálam töltött idő: 5 év

eredeti felvétel – a régi és az új (OBI parkoló)

2012 július – Opel Astra J 1.4 Sports Tourer, fehér, új – az OBI-é, harmadik céges

Újabb autó beszerzési tender, amit az Opel nyert, így 5 évesen elment a Ford. Megvehettem volna, de sokat futott, ütött kopott, sérült volt, így nem kellett. Ha tudtam volna, hogy 1 hónap múlva elküldenek, akkor talán. Ebben még több extra, már túl sok is. Kicsi, de erős turbó motor, nagy kombi puttony, de azért ment, ha odaléptem. Eddigi legjobb autóm, mindenben tökéletes. 2 hónapig tartott. Leadtam amikor eljöttem. Azóta fáj érte a szívem. Gyorsan mentem vele 8000 km-t a 2 hónap alatt, és augusztus végén integettem neki, majd megkönnyeztem a Lurdy mélygarázsában.

Nálam töltött idő: 2 hónap

eredeti felvétel – a visszaadás előtti reggel (NK)

2012 december – Ford Focus 1.6 Ghia, arany, 9 évesen vettük – én használtam

Ezt aztán teljesen érzelmi alapon választottam. Ugyanilyen volt, még színre is az első OBI-s autóm. Hiányzott az OBI és ezzel próbáltam a lelkemet vigasztalni, hogy legalább az autóm legyen ugyanolyan. Nagy csalódás volt, mert az a Ghia új volt, csak én használtam, ez meg elég elhanyagolt – a hirdetésben „női tulajdonostól” aminek megint bedőltem. Győrbe utaztam le érte vonattal, de ezt már átnéztem Ford szervizben. 880 ezret adtam érte. Több hibája is volt, amit apránként kijavítottam. Most van benne 175 ezer km, de tényleg, idén lesz 13 éves. Többször is megpróbáltam eladni, de Joli mindig lebeszélte, pedig már jöttek volna a vevők. Mai viszonylatban is jó autó, tetszik is vonalvezetése, apró részletei, de nem bírok magammal, mást szeretnék. Kétszer hagyott ott, leállt és nem indult, a múlt nyáron és idén télen. AC pumpa, mindkétszer, pedig nyáron cserélték. Ha a motor a szív, aminek az AC pumpa adja a benzint, akkor az vajon mi? Mit üzen ez nekem?

Nálam töltött idő: 3 és fél év

eredeti felvétel – Nagykovács

2014 tavasz – Opel Astra G 1.4 sötétkék, 7 évesen kaptuk meg – Joli használta

Erről inkább nem mesélek, elég annyi, hogy az autót kölcsönkaptuk bizonyos feltételekkel. Alig volt benne 60 ezer km. Én nem szerettem, neki is tolattam az enyémmel a kertünkben. Ki-kinek adjon vajon betétlapot? Sajnos nem sikerült megbarátkozni vele, itt-ott meghúztuk, nekitolattunk oszlopnak és fának, amiért a tulajdonos megharagudott. Nem is értem. Ment egy darabig a duzzogás, hogy nem vigyázunk eléggé rá, így úgy döntöttünk, hogy visszaadjuk.

Nálunk töltött idő: 1 év 3 hónap, visszaadtuk

eredeti felvétel – hazafelé úton, amikor hoztuk

2015 október – Mazda 2 benzin 1.3 ezüst, 6 évesen vettük – Joli használta

2015 nyarán elkezdtünk gondolkodni egy „aranyos csajos” kisautóban. A terv egy piros Honda Jazz volt, de olyant nem találtunk, ami minden szempontból megfelelt, ezért változott, és a Mazda 2-es került előtérbe. Sikerült Kecskeméten találni egy Ausztriából behozott, jó állapotú autót, amit addig egy 60 éves néni használt. Ha nem is piros, de nagyon jó kisautó. 1,3 Millióért vettük egy kereskedőtől. Jolinak sokáig a kedvence ☺ volt. Aztán az idő és a rozsdas vasfoga. „Mazda betegség” mondták sokan, az alja, az ajtók mind elkezdtek rohadni. A légkondi és a lambda szonda bekrepált, a két első rugó eltört. Valami nem OK ezzel az autóval. Eladáskor ki is derült, hogy nem 2007-es, mint hittük, hanem 2005-ös gyártás, 2 évig állt a szalonban. Végül egy 75 éves idős bácsi vette meg 550 ezerért úgy, hogy ki sem próbálta. Ezt a bizalmat tanulni kell.

Nálunk töltött idő: 9 év (újabb csúcs)

eredeti felvétel - Nagykovács

2016 június – Ford Cmax 1.6 TDI fehér, 6 évesen vettem – én használtam

Megöregedett már a 2003-mas arany Ford Focus, így 12 és fél éves korában kerestem neki új gazdát. Egy vidéki srác vette meg, akinek még nem volt meg a friss jogsija, és a bátyja vezette. Egészen a Szilágyi fasorig, ahol rossz irányba kanyarodott és összetörte. Vigyázni kell egy újonnan vett autóval, sajnáltam nagyon őt is meg a Fordot is. Az árát megszoroztam másféllel (megint a spórolt pénzből) és megvettem a második Cmax-ot, olyat, amilyen az OBI-s volt, de nem kék, hanem fehér és nem benzin, hanem diesel. Ismertem már jól az autót, 5 évig jártam ilyenekkel. A nagy különbség, hogy ezt én tankolom, szervizelem, mosom (na azt a legritkábban). Beletettem 150 ezer kilométert, megszolgált.

Sok évig nem volt hibája, majd 2023-ban elkezdett betegeskedni, hol ez, hol az. Akkor már 15 éves volt, hiszen 2008-as gyártású autó. Eltört a rugója (ennek is), tönkre ment a turbója, folyt az olaj, majd 2024 nyarán benzint tankoltam a dieselbe egy vidéki lepukkant benzinkúton. 4-5 órát vártam a segítségre, jött egy félretankolásra szakosodott ürge, aki végül leszívta. Alig indult be utána, és éreztem, hogy nem OK többé az autó. Majd nyár végén meg is állt, az összes hibalámpa világított, és ott hagyott, illetve én az autót az utcán. Helyrepopofozták, de már nem lett jó, ezért eladtam. A Facebookon hirdettem, Szegedről jött fel érte decemberben egy fiatal pár, autókutatásra kellett neki. Remélem még megy, és sok tanuló ezzel tanul meg vezetni.

Nálunk töltött idő: 8 év

eredeti felvétel- Kehidán

2024 február – Opel Meriva B 1.4 fehér, 11 évesen vettük – közös használatban

Sokáig kerestem mi legyen a Mazda utódja, végül egy 2013-mas Opel Meriva mellett döntöttünk. Soha még ennyi pénzt nem fizettünk egy autóért sem, de hát felmentek az árak. Németországi, kevés km, jól karbantartott, igazolt szervizkönyv, sok extrával. Leszámítva, hogy az ülés nem kényelmes – nekünk, lehet, hogy másnak nagyon bejön – az autó tényleg jó, keveset fogyaszt, és tudja, amit kell. Nem törtük, kíméltük, megbízható, olyan opeles, csak nem túl szép. Rendkívül messze van a formája a 79-es álom Scirocco-tól. Az OBI-s Opel Astra kombimra emlékeztet, tehát ez is érzelmi választás, kárpótlás magamnak, hogy az le kellett adnom. Sajnos nem nyújtja azt, csak majdnem, de a kicsin is sok múlik. Érzésben.

Most 2 éve van nálunk.

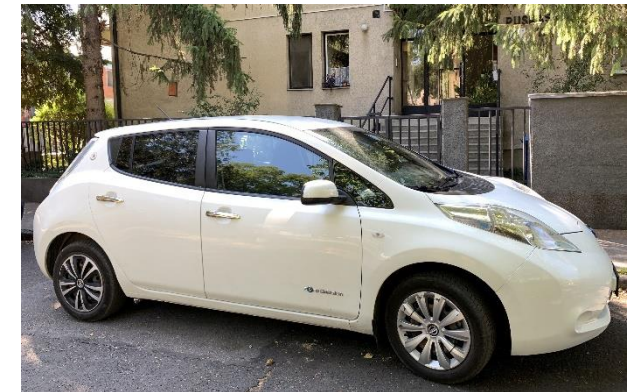

eredeti felvétel – az Őrségben

2024 július – Nissan Leaf - 24KW fehér, 9 évesen vettük – közös használatban

Régóta nézegetem a „békát” mert rendkívül csúnya szemből. Hátulról meg szép, talán két külön japán formatervező dolgozott rajta. Aztán a technikai paraméterek és a kedvező ár győzött, döntöttem a Leaf mellett. Megnéztem egyet közelről, kipróbáltam, igen, ilyet szeretnék. Egy évig kerestem. 2015-ös, 10 pácás akku, ami kb. 80%-os kapacitást jelent, így amikor vettük nyáron 120, télen fűtéssel 100 kilométert tudott biztonsággal megtenni (teknős nélkül) egy full töltéssel. Ma már csak 9 pácika és 100 és 80 km a biztonsági hatótáv, nagyjából, hegyvidéki használattal, mert a domb kegyetlenül viszi lefelé a hatótávot. Lehet hogy elmegy 110-et is, de nem reszkírozzuk. Fantasztikus élmény az elektromos autózás, az automata váltó (baromi hamar rá lehet szokni) illetve nem is váltó mert fokozatmentes, és a villanymotor nyomatéka, ahogy ez gyorsul... Ez lett a veszte, majdnem halála. 2015 április közepén megpróbáltam kikerülni egy álló Mercedes terepjárót, aki a kerülésem közben megindult, hogy ő is kerül. Életem legnagyobb autóbalesetét sikerült összehozni, legyalulta a Leaf jobb oldalát, 3 elem csere plusz a küszöb végig, romokban volt az autó és én is. A biztosító totálkárta vette, de addigra én megvettem a bontott ajtókat és sárvédőt, így megcsináltattuk. Szeretjük, nem is adnánk oda, csak egy újabb és nagyobb akkus Leafért. Az lesz a következő (?) Ki tudja?

Most 1 év és 7 hónapja nálunk.

eredeti felvétel – apukám lakása előtt

Utószó

Ennyi fért bele (eddig) és még tart a történet, éppen keresem a következőt, az új elektromosat.

Utánanéztam fényképeken, és az emlékeimben, a fentiekén kívül az alábbi autókat használtam 1 hét és 1 hónap közötti ideig (többsége Europcar):

Peugeot 307

Nissan Almera

Nissan X-trail

Nissan Micra

Nissan Note

Nissan Primera

BMW 1

BMW 5

Mercedes A

Mercedes B

Mercedes C

Mercedes E

Mercedes S „a bálna” (ennek külön története van – egy automata Golfot rendeltem autóbérléskor, és ezt tudták adni helyette - elfogadtam)

Audi 3

Audi 6 avant (ezzel levezettem Lichtensteinbe, 2 hétig jártuk vele a svájci Alpokat)

VW Golf 5

VW Golf 6 és 6 kombi

VW Passat kombi

Renault Scenic

Opel Astra H

Ford Focus több verziója (OBI céges flotta)

Ford Mondeo

Citroen CX4

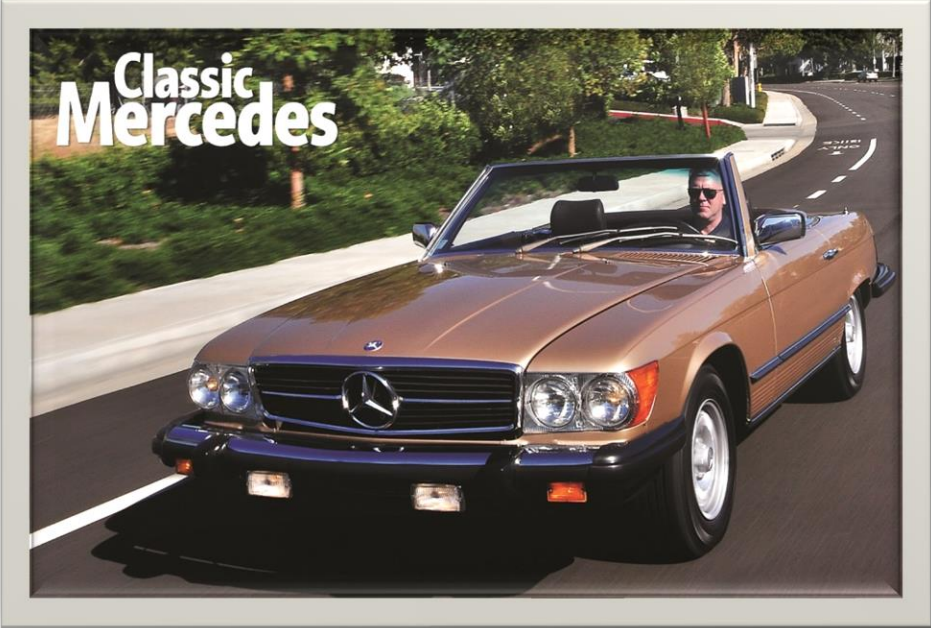
Fiat Fiorino

Fiat Egea

Mindezek közül a **Mercedes E** volt az, amire azt mondtam, hogy a „tökéletes autó” Nyáron. Aztán télen is kaptam egy ilyen, és a hirtelen leesett hóban csúszkáltam vele a hátsókerék hajtás miatt, majdnem elakadtam.

Ezek többnyire külföldi utazásaim bérautói voltak, mind szinte új, így mind jó volt, ahogy az öreg Ford említette. Sőt egy időben elkezdtem automata autókat választani és nagyon bejöttek. Nem mintha bajom lett volna a kézi váltással, de más élményt ad. Nagy szerencsém volt, hogy ehhez a drága hobbihoz a sorsom is hozzásegített. Remélem lassan lenyugszom, és tovább kitartok egy választott autó mellett. Még 30 évesen képzeltem el, hogy majd 50 évesen egy sötétzöld Mercedes kabriómm lesz. Hát 60 is elmúltam, és ez nem jött be, talán majd 70 évesen.

Mert álmodni kell!

Márta Viktor

© 2026